

ה"ט 27932/05/17 - תאמר רבאח, פריד רבאח, רמזיה רבאח, עלא רבאח, אמל רבאח, סלימאן רבאח, רחאן רבאח, תיימור רבאח, חנאן רבאח, ולא רבאח נגד כמאל גדבאן

בית משפט השלום בעכו

ה"ט 27932-05-17 רבאח ואח' נ' גדבאן
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני מבקשים	כבוד השופטת שושנה פיינסוד-כהן
1. תאמר רבאח	
2. פריד רבאח	
3. רמזיה רבאח	
4. עלא רבאח	
5. אמל רבאח	
6. סלימאן רבאח	
7. רחאן רבאח	
8. תיימור רבאח	
9. חנאן רבאח	
10. ולא רבאח ע"י ב"כ עוה"ד משה אביטל	
נגד משיב	כמאל גדבאן ע"י ב"כ עוה"ד סאמר עלי

החלטה

1. בפני בקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת בהתאם לחוק למניעת הטרדה מאיימת, תשס"ב-2001 (להלן: "החוק").
2. המבקשים מבקשים צו אשר יחיל על המשיב אתה איסורים הקבועים בסעיף 5 לחוק
(א) צו מניעת הטרדה מאיימת יאסור, בכפוף להוראות סעיף 4, על הפוגע לעשות את אלה, כולם או מקצתם, ויכול שיסויג בתנאים:
 - (1) להטריד את הנפגע, בכל דרך ובכל מקום;
 - (2) לאיים על הנפגע;
 - (3) לבלוש אחר הנפגע, לארוב לו, להתחקות אחר תנועותיו או מעשיו, או לפגוע בפרטיותו בכל דרך אחרת;
 - (4) ליצור עם הנפגע כל קשר בעל פה, בכתב, או בכל אמצעי אחר;

(5) להימצא במרחק מסוים מדירת מגוריו, מרכבו, ממקום עבודתו או ממקום לימודיו של הנפגע או ממקום אחר שהנפגע נוהג להימצא בו בקביעות;

(6) לשאת או להחזיק נשק, לרבות נשק שניתן לו מטעם רשות ביטחון או רשות אחרת מרשויות המדינה; והכל בין כלפי הנפגע ובין כלפי אדם אחר הקרוב לו, בין במפורש ובין במשתמע, בין במישרין ובין בעקיפין.

3. במקרה זה המבקשים שמים דגש רב על האיסור אשר בס"ק 6 " לשאת או להחזיק נשק, לרבות נשק שניתן לו מטעם רשות ביטחון או רשות אחרת מרשויות המדינה". המשיב הינו שוטר מג"ב. כל ניסיון להביא את הצדדים לידי הסכמה בדבר צו הדדי או שאינו הדדי, אשר אינו כולל איסור זה נדחה על ידי המבקשים. המבקשים הביעו הסכמה לצו אשר יגביל את אסור נשיאת הנשק לשעות אשר מחוץ לשעות עבודתו ולא יחול על שעות עבודתו ובכך לא ימנע ממנו להמשיך בה.

4. משלא צלחה כל פשרה או הסכמה הצדדים הגישו תצהיריהם, נשמעו בקצרה חקירות נגדיות והם סיכמו טענותיהם.

5. כפי שניתן לראות בתיק זה קיימים 10 מבקשים ועל פי הבקשה העילה למתן הצו הינה כי "נתגלע סכסוך בין המבקש (המבקש מס. 1 - ש.פ.כ.) ובני משפחתו לבין המשיב לאחר שהמשיב איים על חיי המבקש ובני משפחתו ותקף אותו תקיפה שגרמה לשבר בידו." עוד מפרטת הבקשה כי "מאז תקיפת המשיב, המבקש ומשפחתו חיים בפחד מתמיד על חייהם ולשלומם, זאת בעיקר ולאור העובדה כי מדובר בשוטר איש מג"ב שבאמתחתו כלי נשק."

6. לבקשה צורף רק תצהירו של המבקש מס. 1. שם ציין כי "המשיב פנה באמצעות בני משפחתו ובאמצעות מכרים למבקשים ואף הגיעו נציגים מטעמו של המשיב לבית המבקשים מתוך כוונה להניא אותם מהגשת תלונה במשטרה ומתוך כוונה לפצותם בסכום כספי שלא לערב את רשויות החוק."

הבקשה והתצהיר הנלווה לה לא מפרטים דבר ביחס לאירוע האיום והתקיפה הנטען, מתי הוא התרחש וכיצד.

7. בישיבת בית המשפט מיום 14.5.17 (מועד הגשת הבקשה) בדיון במעמד צד אחד, נכח רק המבקש מס. 1, מר תאמר, כל יתר המבקשים לא התייצבו. מתשובותיו של מר תאמר לשאלות בית המשפט עולה כי לדבריו הוא צילם פרות שהיו בכרם זיתים וגרמו נזק, על מנת שלא יואשם כי מדובר בפרות של משפחתו. לדבריו בתגובה לכך תקף אותו המשיב ושבר את ידו. כל האירוע התרחש כחודש בטרם פנה לבית המשפט ואינו ידוע מדוע פנה רק עתה. הוא המשיך והעיד כי כשלושה ארבעה ימים לאחר

התקיפה הגיעו לבית אביו נציגי המשיב על מנת שלא יתלוננו ישבו עמם מכובדים וניסו לעשות סולחה. מאז ועד ליום הגשת הבקשה, קרי כחודש לאחר מכן, לא ארע דבר.

8. תשובה לשאלתי הוסיף ב"כ המבקשים כי הבקשה הוגשה רק באותו שלב לאור העובדה שמתנהלת חקירת מח"ש וכי המבקש נדרש להגיע למח"ש להשמת חקירה והם שכרו את שירותיו רק עתה.

9. בדיון במעמד הצדדים נעשו ניסיונות להגיע להסכמות, כמפורט לעיל. משלא צלחו הדברים הוגשו תצהירי הצדדים והם נחקרו, הכל כמפורט.

10. לאחר הדיון במעמד צד אחד וכן לאחר הדיון במעמד שני הצדדים ניתן צו זמני על פיו נאסר על המשיב להטריד את המבקש 1 תאמר, לאיים עליו, לבלוש אחריו וליצור עמו קשר. כמו כן נדרש המשיב לשמור רדיוס של 500 מ' מן המבקש מבית מגוריו וממקום עבודתו. לא ניתן צו זמני האוסר על המשיב לשאת נשק בהעדר כל טענה לאירוע כלשהוא בחודש החולף.

בקשת יתר המבקשים למתן צו במעמד צד אחד נדחתה בהעדר כל תצהיר מצדם, אי התייצבות לדיון וכן לאור התרשמותי מהעדר עילה.

11. תצהירי הצדדים ועדויותיהם בבית המשפט התייחסו לשני נושאים. האחד- האירוע שהתרחש בין תאמר לבין המשיב והשני הפניה למשפחתו של תאמר.

12. מטעם המבקשים העיד לעניין האירוע המקורי מר תאמר וכן מר תמיר עאמר אשר העיד כי היה עמו. מטעם המשיבים העיד לעניין זה המשיב עצמו וכן מר גאנדי גדבאן אשר העיד כי ראה את האירוע מאחר וחלף ברכבו באותו מקום.

13. בקצרה יתואר כי המבקש טוען כי האירוע התרחש ביום 4.4.17, קרי חודשיים לפני מועד העדות שמסר בבית המשפט (5.6.17) ולמעלה מחודש, כארבעים יום, טרם המועד בו הגיש את הבקשה לבית המשפט. המבקש, תאמר, מאשר כי מאז אותו אירוע לא התקרב אליו המשיב ולא היה כל קשר ביניהם. הוא טען כי המשיב תקף אותו שובר לו את היד באירוע ביום 4.4.17, כאשר הוא מצד שני לא אמר דבר, לא קילל.

14. העד מטעמו של המבקש, מר תמיר עאמר העיד כי היה ברכב בדרך לחורפיש. הוא ראה אתה משיב, כאמל, ניגש לתאמר, המבקש, ואומר לו "למה אתה מצלם את הפרות?" ותאמר השיב כי צילם את הפרות על מנת להוכיח כי אינן שלו. תאמר תפס לו את היד ועיקם אותה. לאחר מכן ירד מן הרכב ואיים על תאמר, המבקש. עוד הוא מעיד כי לא ראה כל אדם וספ באירוע.

15. המשיב, כאמל טען בתשובתו לבקשה כי לא היה כל מגע פיזי בין הצדדים וכי אכן הייתה מחלוקת בענייני רעיית עדרים.

העד מטעמו מר שאדי חמוד מתאר כי עבר ברכבו במקום במקרה והיא עד לעימות מילולי שהתרחש בין הצדדים. הוא נסע במקום ושמע צעקות, עצר כדי להרגיע את הרוחות. לדבריו אף אחד לא התקרב לשני בצורה ממשית. על פי עדותו לא הייתה לו כל הכרות מורדמת עם מי מהצדדים. הוא מוסיף ומעיד כי במקום נכח גם החבר של תאמר, המבקש, והוא לא היה מעורב בשום מגע אלא גם הוא ניסה להפריד ולהגיע את הצדדים. הכל היה מילולי.

16. עוד מוסיף המבקש ומאשר בחקירתו הנגדית כי מאז אותו אירוע לא היה כל קשר בין המשיב לבינו.

17. במקרה זה איני נדרשת להכריע בין הגרסאות הסותרות זו את זו. שכן, לעניות דעתי, גם אם אקבל את גרסתו של המבקש והעד מטעמו כי אכן המשיב עקם את ידו וכי ידו נשברה, לא קמה עילה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת.

18. סעיף 2 לחוק למניעת הטרדה מאיימת, תשס"ב-2001, מגדיר הטרדה מאיימת כדלהלן-

(א) הטרדה מאיימת היא הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו.

משמעותה דבר היא כי לא די להוכיח כי ארע מקרה מסוים, אף לא מקרה אלים כנטען, יש להוכיח בפני בית המשפט כי סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו וכו' של המבקש. כאמור, בפני לא הוכחה ולו ראשית ראייה לכך. מאז האירוע לא נוצר כל קשר בין המשיב לבין המבקש.

19. עדו יש לציין כי סעיף 4(ב)(2) לחוק גם כן קובע כי צו הגנה יינתן כאשר פגיעה בגופו של אחר בוצעה בסמוך לפני הגשת הבקשה. במקרה אשר בפני, כמורט לעיל, חלפה תקופה של כ- 40 יום לפני הגשת הבקשה לצו. אדגיש כי במהלך תקופה זו לא רק שלא היו קמרים חוזרים, אלא המבקש מאשר כי לא נוצר ביניהם כל קשר.

20. באשר לאירוע הניסיון לסולחה ובקשתם של שאר המבקשים, קרובי משפחתו של תאמר לצו הגנה. אציין כבר עתה כי לא הוכח לפני כי הוטרוו בדרך כלשהיא, אוימו או כי הוכיחו כל עילה המצדיקה מתן הצו.

21. המבקש עצמו מעיד כי מי שהגיע לבית הוריו זה הוריו של המשיב, דודו ואשתו וכן אחיו זידאן. המשיב לא הגיע. הם ישבו בבית הוריו בערך חצי שעה. הם לא כפו עצמם על המבקש ומשפחתו ואף אחד לא דרש מהם או ביקש מהם ללכת. נוכחותם למעשה הייתה בהסכמה. אף אחד מהם לא כפה על המבקש להיות נוכח בפגישה. הוא ישב שם מרצונו.
22. מר חאסן רבאח אשר הגיש תצהיר לבקשת המבקשים הצהיר כי הוא דודו של המבקש וכי מספר ימים לאחר האירוע היעו לביתו בני משפחתו של המשיב ובקשו מננו לנסות לעשות שולחה והוא סרב מאחר ונשברה למבקש היד. בחקירתו הנגדית אישר כי לא היו כל התפתחויות מאז וכי לא ראה את האירוע עצמו.
23. מר פריד רבאח אחד המבקשים הגיש תצהיר על פיו מספר ימים לאחר האירוע הגיעו לביתו בני משפחתו של המשיב וביקשו לעשות סולחה והוא השיב כי אינו מעוניין. בחקירתו הנגדית בבית המשפט, לאחר מספר הבהרות אישר כי אכן לא היה מעוניין להיפגש, לאחר שהובהר לו שהמבקש שבר את היד.
24. מר ואסף רבאח, הגיש גם הוא תצהיר מטעם המבקשים. מתצהירו עולה כי הוא והאיל גדבאן, מיוזמתם שוחחו על המקרה והחליטו לבדוק את העניין. הם הגיעו לפגישה עם משפחתו של המבקש ואביו של המבקש סירב להצעה לפיצוי.
- החקירה הנגדית בבית המפשט הבהיר כי לא המשיב הוא שהציע כסף לפיצוי על מנת שתהא סולחה. הוא הבהיר כי לא נכנסו בכוח לבית של משפחת המבקש.
25. מטעם המשיב הגיש תצהיר מר כאמל גדבאן. בחקירתו הנגדית הוא מבהיר כי לא הייתה הצעה כספית מנו, אלא ה"ה ואסף והאיל ניסו לגשר בין המשפחות.
26. המשיב גם הוא הגיש תצהיר ונחקר בחקירה נגידת. לעניין זה ארחיב מעט בהמשך, שכן לתצהירו צירף תמלול של שיחה בינו לבין ואסף, אשר הגיש תצהיר מטעם המבקשים, לאחר הגשת התצהיר שלו, כאשר כל הנסיבות של הקלטתו לוטות בערפל.
27. מר מוסטפא בדר הגיש תצהיר מטעם המשיב בו הוא מכחיש קיומה של הצעה כספית ומספר כי הוא פנה בהליכי הסולחה. מחקירתו הנגדית עולה כי הוא לא דיבר עם אביו של המשיב בטרם פנו לבית משפחת המבקש וכי הסולחה לא צלחה.
28. מר עאדל גדבאן הגי תצהיר מטעם המשיב ומציין כי הוא אביו של המשיב ונדוע לו כי קיימת בעיה בין הצדדים. הוא הלך לבדוק עם הצד השני מה קורה על מנת לסגור את העניין, אך לא שוחח על כסף.

בחקירתו הנגדית לא עלו פרטים נוספים הצרכים לעניין.

29. מר האיל גדבאן גם כן הגיש תצהיר. במסגרת תצהירו זה סיפר כי ביקש לערוך סולחה וכי התברר לו כי מנסים לסחוט כספים. בחקירתו הנגדית נחקר ארוכות כיצד מתבצע הליך סולחה.
30. ראשית יש לקבוע כי מכל האמור לא עולה כל תמונה של עילה לצו למניעת הטרדה מאיימת בשל הליך הניסיון לסולחה הקצר שהתנהל, שלא ביוזמת המשיב וללא כל כפיה כלפי המבקשים.
31. איני מוצאת כי ניתן ללמוד דבר מאופן ניהול הליך הסולחה אודות אשמת מי המצדדים באירוע עצמו. לא הוכח בשום דרך כי המשיב היה יוזם הליך הסולחה או צד פעיל בהליכים אלו.
32. לאור כל האמור לעיל לא קמה כל עילה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת והבקשה נדחית. לפיכך, כל צו ארעי שניתן, פג תוקפו.
33. לא מצאתי לנכון לפסוק הוצאות לטובת המשיב בשל התנהלותו מעוררת התהיות בלון המעטה ביחס לשיחה עם אחד העדים והקלטתו.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"ג אלול תשע"ז, 04 ספטמבר 2017, בהעדר הצדדים.